

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010154
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5416010154.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou, v trestnej veci obžalovaného P. X. pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.02.2020 v Dolnom Kubíne, takto

rozhodol:

Súd podľa § 258 písm. b) Tr. por. obžalovaného Mgr. P. X., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom J. - B. X., J. XXXX/XX, oslobodzuje spod obžaloby podanej na neho Okresnou prokuratúrou Dolný Kubín sp. zn. Pv 367/15/5503 zo dňa 13.09.2016 pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- si v priebehu mesiacov apríl až jún 2011 ako dlžník požičal a prevzal od F. X. finančnú čiastku vo výške 1.200,- eur pod konkludentnou zámkou finančnej investície na kúpu bytu, o pôžičke peňazí spolu uzavreli písomnú zmluvu datovanú dňom 10.06.2011 v Dolnom Kubíne, v ktorej sa zaviazal vrátiť požičané peňažné prostriedky do 30.09.2011, avšak do dnes tak neurobil, pričom už v čase požičiavania a preberania peňazí vedel, že vzhľadom na svoju finančnú a osobnú situáciu nebude schopný vypožičané peniaze vrátiť, čím F. X. spôsobil škodu vo výške 1.200,- eur,
- si v priebehu mesiacov jún až november 2011 pod rôznymi zámkami finančných investícií, najmä za účelom budúcej kúpy motorového vozidla požičal v rôznych časoch a v rôznych čiastkách ďalšie finančné prostriedky od F. X. a keď vypožičaná a prevzatá čiastka dosiahla celkovú požičanú sumu 4.500,- eur, uzatvorili spolu písomnú zmluvu o pôžičke peňazí, datovanú dňom 31.11.2011 v Dolnom Kubíne, v ktorej sa zaviazal vrátiť požičané peňažné prostriedky do 31.03.2013 aj s dohodnutým úrokom, avšak do dnes tak neurobil, pričom už v čase požičiavania a preberania peňazí vedel, že vzhľadom na svoju finančnú a osobnú situáciu nebude schopný vypožičané peniaze vrátiť, čím F. X. spôsobil škodu vo výške 4.799,59 eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného F. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom Na A. XXXX/XX, L. A., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 13.09.2016 na obžalovaného obžalobu pre podozrenie zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 23.03.2017 uznal obžalovaného za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s podmienčným odkladom výkonu trestu na 2 roky. Zároveň mu súd uložil povinnosť uhradiť poškodenému vzniknutú škodu. Krajský súd v Žiline na základe podaného odvolania obžalovaného rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je nevinný a následne uviedol, že nie všetko, čo poškodený tvrdí, je pravda. Považuje to za pomstu z jeho strany, keďže jeho dcéra a zať mu neboli ochotní vyplatiť požadované peniaze v súvislosti s búracími prácami a prípravou stavby ich rodinného domu. V tejto súvislosti bol nakoniec medzi nimi uzavretý súdny zmliev a všetky pohľadávky vysporiadané. V tomto období povedal, že aj všetky nároky medzi nimi dvoma sú vysporiadané, teda aj čo sa týka sumy 4.500,- eur. On použil zmluvu o pôžičke až keď bol odvolaný zo stavby dcéry a domáhal sa vrátenia týchto peňazí súdnou cestou a je pravdou, že voči platobnému rozkazu nepodal odpor, lebo v tom čase bol po onkologickej operácii, jeho zdravotný stav bol zlý, dva roky sa liečil na onkológii a nemal silu sa týmto záležitosťam venovať. Bol v presvedčení, že túto sumu z morálneho hľadiska odo neho poškodený nemôže vymáhať. Nezrovnalosti sú už v jeho údajoch z trestného oznámenia, nakoľko dohoda ohľadne kúpy bytu od pána C. bola taká, že byt sa kúpi za 20.000,- eur, ktorú kúpu sprostredkoval konkrétne on a že následne sa byt predá a zisk si rozdelia. Nie sú pravdivé tvrdenia, že poškodený zaplatil za uvedený byt 30.000,- eur, zaplatil zaň 15.000,- eur a príjmové doklady, ktoré sú súčasťou spisu a zároveň neskorší výber finančných prostriedkov z účtu VÚB manželkou poškodeného preukazujú jeho tvrdenie, že kúpna cena bytu nebola 33.000,- eur ako on uvádzal, ale prakticky polovica z tejto sumy. Celková kúpna cena za byt bola 20.900,- eur, suma 17.000,- eur bola americká hypotéka, 2.500,- eur on osobne požičal pánovi C., že mu ich vráti z peňazí, ktoré obdrží za byt a suma 2.400,- eur bola odovzdaná v hotovosti. Poškodený tvrdil, že 1.500,- eur zaplatil poplatok realitnej kancelárii a celý rok platil v byte nájomné, takže byt so ziskom nepredal. Z bytového podniku sa dá zistiť, dokedy pán C. v byte býval, dokedy platil nájom a odkedy ho platil poškodený. Jednalo sa o 3-izbový komplet prerobený byt o rozlohe 78 m², kde ceny za takéto nehnuteľnosti v rozhodnom období sa v Liptovskom Mikuláši pohybovali v sume 40.000,- eur a viac. Pána C. osobne presťahoval na jeho chalupu, bol to alkoholik s finančnými problémami a on neskôr podal na poškodeného trestné oznámenie, že v skutočnosti mu nebolo vyplatených 33.000,- eur, ale len 15.000,- eur, ktoré trestné oznámenie bolo odložené, nakoľko pani X. - manželka poškodeného preukázala výber sumy 15.000,- eur z jej účtu, čo však ale bolo v úplne inom období ako v čase, kedy mali byť poskytované finančné prostriedky na kúpu bytu. Suma 1.200,- eur nie je suma, ktorú by od poškodeného na iný účel vylákal, on mu požičal 1.200,- eur bezúčelovo, takže ani poškodený sám nevedel, na čo peniaze má alebo nemá použiť a nejednalo sa vôbec o kúpu nejakého bytu. Keďže poškodený mu požičal 2.400,- eur pred kúpou bytu od pána C. a tieto obžalovaný pánovi C. odovzdal, poškodený sa bál, že ak nevyjde následný predaj bytu, kedy mu peniaze obžalovaný vráti, čo sa samozrejme mohlo stať, keby sa byt nepredal, tak preto uzatvorili zmluvu o pôžičke na sumu 4.500,- eur, to bola suma, ktorú obžalovaný poškodenému dovtedy dlhoval s tým, že splatnosť bola do 31.03.2013, teda práve si dali minimálne rok na to, aby sa ten byt mohol predáť. Byt sa predal v decembri 2012. V čase uzatvárania pôžičiek bol obžalovaný nezamestnaný, ani nepodnikal. V tom čase ho podporovala dcéra aj zať, podporujú ho aj toho času. V čase skutkov aj teraz je stále ženatý. Od roku 1991 má zrušené BSM. Od roku 1993 boli voči nemu vedené exekučné konania. V roku 2001, 2002 prebiehal konkurz, záväzky sa mohli do konkurzu prihlásiť. Určite svojim veriteľom niečo uhradil, ale za roky 2011 a 2012 si na to nepamätá. Pani P. skutočne požičal 27.000,- eur, ktoré mu poskytla rodina, konkrétne dcéra. Čo sa týka U. U., tejto 15.000,- eur nepožičal, avšak jednalo sa o pôžičku, ktorú jej poskytol jeho brat v sume 6.000,- eur na kúpu nehnuteľnosti, ona sa však vlastníčkou nestala, taktiež neodstránila chyby na výzvu katastrálneho úradu a peniaze bratovi nevrátila. Brat ho preto požiadal, aby to vyriešil, pretože obžalovanému dlhoval nejaké peniaze, tak túto pohľadávku prevzal a uplatnil ju po dohode s pani U. a bola spísaná notárska zápisnica na sumu 15.000,- eur, čo boli všetky výlohy a škody, ktoré bratovi a obžalovanému v súvislosti s predchádzajúcou pôžičkou vznikli. Pani U. s tým súhlasila a podpísala notársku zápisnicu. V tomto čase ešte nemusel nič poškodenému vracať a on ani peniaze odo neho nežiadal. Medzi nimi nebola žiadna dohoda o tom, že za sprostredkovateľskú činnosť bude poškodený obžalovanému platiť nejakú odmenu. Od pána X. si požičal peniaze len na lízing auta, čo on nepopiera a vie, čo všetko v súvislosti s tým autom zaplatil a potom na byt v Liptovskom Mikuláši, ktorý kupovali spoločne. Pani z realitnej kancelárie rokovala iba s ním. S poškodeným prišla do kontaktu, až keď sa išiel prepisovať byt. Svedok, ktorý bol vypočutý a hovoril o predaji bytu v Mikuláši, spomínal iba obžalovaného. Nikdy predtým s poškodeným finančné problémy nemali. Všetko nastalo až potom, ako vykonával rekonštrukciu, resp. novostavbu rodinného domu pre dcéru a zaťa. Nedodrжал technologický postup, načo upozornil stavebný dozor a keď odstúpili od zmluvy, začali všetky tieto naťahovačky. Odstúpenie od zmluvy skončilo na súde v Ružomberku, kde aj bolo rozhodnuté o tom, že nemuseli platiť za práce, ktoré boli navyše fakturované v sume cca 17.000,- eur. Myslel si, že medzi nimi existuje džentlmenská dohoda, že sa príjmový doklad a zmluva, ktoré boli medzi nimi uzavreté zlikvidujú, avšak poškodený, keďže nedostal

od obžalovaného peniaze, ktoré žiadal a neuspel v tom súdnom konaní, riešil to podaním trestného oznámenia. Pokiaľ by dostal peniaze, ktoré fakturoval, tak k tomuto konaniu by ani neprišlo. Jeho rodina je na tom finančne dobre. Má dcéru a zaťa, ktorí majú viac peňazí ako je bežné, takže vždy mu peniaze poskytnú. Nespomínal si od roka 2011, či pracoval, resp. čomu sa venoval. Od roku 2013 je však chorý, takže už nepracuje. Pán X. v čase požičania peňazí vedel o tom, že obžalovaný má staršie exekúcie, pretože si to zisťoval. Doslova mu povedal, že má nedoplatky v poisťovniach a on to potvrdil. Na výzvy poškodeného na vrátenie peňazí neodpovedal, pretože bol v tom, že medzi sebou sú finančne vyrovnaní. Zo zákona má vyhlásený bankrot, do ktorého sa poškodený nezapojil. V tom čase, keď splácal leasing motorového vozidla, požičal peniaze p. U. a p. P. a neboli mu vrátené, nemal peniaze na splátky leasingu a poškodenému sa auto páčilo. Dohodli sa, že leasingové splátky vyplatí on a vozidlo mu následne obžalovaný „prepíše“. Držiteľom vozidla bol síce p. F., tento však mal po skončení leasingu vozidlo previesť na obžalovaného alebo na poškodeného, avšak pred vyplatením leasingu zomrel. Tým, že sa obžalovanému nevrátili zapožičané peniaze, po smrti p. F. nemal z čoho poškodenému vrátiť peniaze za leasing, tak mu dohodil kúpu bytu v Liptovskom Mikuláši od p. C.. Nemusel toto vôbec prijať, ale išiel do toho, preto on časť svojej dohody splnil. Predaj dotiahol až ku podpisu zmluvy, kedy ju len poškodený v realitnej kancelárii podpísal a vyplatil úver. Tým obžalovaný považoval všetky záležitosti medzi nimi za vysporiadané.

Svedok - poškodený F. X. uviedol, že pôžičky v sume 1.200,- a 4.500,- eur mohli zaniknúť iným spôsobom ako vyplatením, keď obžalovaný sprostredkoval kúpu bytu, bolo dohodnuté, že byt sa kúpi a následne drahšie predá, ale pravý opak bol pravdou, on na tom byte ešte prerobil. V čase, kedy už bolo splatných 1.200,- eur z prvej zmluvy o pôžičke, požičiaval ďalšie sumy na leasingové splátky obžalovanému. Bolo to preto, že ho prosil o pomoc, keďže chcel auto zachrániť a hrozilo odobratie leasingovou spoločnosťou. Do dnešného dňa finančné prostriedky nie sú uhradené, ani tieto pohľadávky nezaniikli iným spôsobom. Keď si od neho obžalovaný pýtal požičať peniaze, neinformoval ho o tom, že sú proti nemu vedené exekučné konania. Vzťahy medzi nimi v tom období boli kamarátske až priateľské, boli spolužiaci na rovnakej vysokej škole, ktorú navštevovali externe. Byt od pána C. poškodený kúpil za 35.000,- eur, túto kúpnu cenu zaplatil a vie to preukázať. Súdu predložil originál príjmového pokladničného dokladu č. 080257 zo dňa 24.10.2011, z ktorého vyplýva, že pán C. od neho prevzal 15.270,- eur ako účel: platba za byt a doplatok za nájomné, ďalší príjmový doklad zo dňa 24.10.2011 na sumu 2.400,- eur, ktoré pán C. od neho prevzal za účelom: platba za byt, doplatok. Zvyšok kúpnej ceny bol financovaný z americkej hypotéky. Pán C. potvrdil, že mu bola kúpna cena vyplatená v celom rozsahu, čo vyplýva z kúpnej zmluvy. Byt poškodený predal za 33.000,- eur. Na predaji tohto bytu nebol ziskový. Do vyšetrovacieho spisu zaslal rekapituláciu o strate celkovo 6.900,- eur. Časť kúpnej ceny bola zaplatená z peňazí, ktoré čerpal z účtu manželky, o čom predložil doklad z 28.10.2011, jedná sa o sumu 15.000,- eur. Na kúpu bytu si požičal peniaze od súrodencov a následne tých 15.000,- eur vybral z manželkinho účtu, a sumu vrátil súrodencom.

Svedok E. B. uviedol, že byt v Ružomberku na ulici Žilinskej sprostredkoval, jednalo sa o štandardnú ponuku, kúpna cena bola cez 30.000,- eur a zväčša financovaná cez banku. Čo sa týka bytu pána C., tento ich realitná kancelária mala v ponuke, za pána C. na základe plnej moci konal obžalovaný, vie že ten byt sa ich kanceláriou nepredal. Nehnuteľnosti sa predávali aj za 25.000,- eur aj za 35.000,- eur, aj za 40.000,- eur, bolo to individuálne. Na ohliadkach ohľadne predaja bytu pána C. bol s obžalovaným. Nebol prítomný pri tom, že by si obžalovaný a poškodený, pred ním odovzdávali nejaké peniaze.

Svedok F. F. vypovedal, že poškodeného nepozná, ani nevie ktorý to je. Pomáhal obžalovanému pri vysťahovaní pána C. niekedy v rokoch 2011 - 2012. Nevie, za akú kúpnu cenu sa predával byt pána C. ani kto ho kúpil. Nemá vedomosť o tom, či si obžalovaný požičal nejaké peniaze od poškodeného, rovnako nemá vedomosť o finančnej situácii obžalovaného v roku 2011 a 2012.

Svedok Ing. F. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kontakt na obžalovaného dostal od svojej matky z dôvodu, že býval v tom čase v 3-izbovom byte, ktorý mu bol veľký, keďže v ňom býval sám a mal záujem ho predať alebo vymeniť za menší s doplatkom. S obžalovaným sa dohodli, že on mu zoženie menší byt a doplatí zvyšok sumy, alebo mu zaplatí peniaze za predaj 3-izbového bytu. Nemá k dispozícii žiadne doklady ohľadne týchto prevodov, pretože sa stal bezdomovcom. Situácia sa vyvinula tak, že ho obžalovaný presťahoval do iného jednoizbového bytu, vraj na čas, kým sa vybaví prevod jeho pôvodného bytu, ale z tohto ho asi po dvoch alebo troch mesiacoch vysťahoval a nedostal sľúbený byt. Od obžalovaného dostal v čase, kedy sa robila zmluva o prevode bytu jedenkrát 100,- eur, čo mali

byť poplatky na úradné záležitosti a čo sa týka príjmových dokladov, ktoré sú aj súčasťou spisu OR PZ Liptovský Mikuláš ČVS: ORP-214/OEK-LM-2012 na č.l. 26 a 27, tak podpisy na týchto dokladoch sú jeho. Nespomína si však, že by prevzal nejakú sumu 2.400,- eur ako doplatok platby za byt od pána X., ani si nespomína, že by dostal od neho 15.270,- eur, ale táto suma by sa zhodovala so zvyškom nezaplatenej hypotéky. Nespomína si pre odstup čas kedy a ako sa platilo, vie že hypotéka vo VÚB bola splatená. Cíti sa značne v tejto veci poškodený na rozdiel medzi trhovou hodnotou bytu a tým čo bolo zaplatené v rámci hypotéky. Myslí si, že jeho matka obžalovaného nepoznala, boli v kontakte len telefonicky. Od matky dostal na obžalovaného len telefonický kontakt, odkiaľ ho mala matka, nevie. Kupujúci jeho bytu bol p. X.. Na kúpnu cenu si nespomína, už je to veľmi dlhá doba. Tiež si nespomína, kedy presne sa podpisovala kúpna zmluva, ale obžalovaný ho zobral ešte s jedným mužom, ktorý sa volal F. a bol takej silnejšej postavy do Ružomberka, kde zmluvu podpisovali pred notárkou. Ten pán F. túto zmluvu aj formuloval. Svedok mal záujem byť predat' pánovi X.. Spomína si, že by mal byť napísaný na nejakú inú osobu, ktorej meno nevie, nie priamo na obžalovaného. Nepamätá si, s kým podpisoval na strane kupujúceho kúpnu zmluvu, celé to ale vybavoval obžalovaný. Tiež si nepamätal, či od poškodeného dostal nejaký finančný obnos, voči nemu žiadne pohľadávky nemá.

Súd upustil od osobného výsluchu svedkyne F. P. a to vzhľadom na jej zdravotný stav, keďže podľa potvrdenia na č.l. 668 je táto svedkyňa v pravidelnom psychiatrickom dispenzári ústavným psychiatrom ÚVTOS Sučany. Jej psychický stav je dlhodobo nepriaznivý, nedošlo k zlepšeniu duševnej poruchy ani po medikácii. Súd taktiež upustil od osobného výsluchu svedkyne Z. P., ktorá sa opakovane na hlavné pojednávanie nedostavila pre chorobu maloletého dieťaťa, o ktoré sa osobne stará, pričom neúčasť vždy ospravedlnila lekársym potvrdením. Napokon súd upustil od osobného výsluchu U. U., ktorá sa opakovane nedostavila na hlavné pojednávanie a to z dôvodu, že tento výsluch nepovažoval za nevyhnutný vzhľadom na listinné dôkazy - notársku zápisnicu a zmluvu o pôžičke, ktoré dôkazy súd vyhodnotí nižšie.

Súd ďalšie dokazovanie vykonal podľa § 269 Tr. por. prečítaním zmluvy o pôžičke č.l. 3 až 7, listín predložených Marcelou I. č.l. 83 až 93, 96 až 101, správy OTP banky a.s. s prílohami č.l. 107 až 114, evidenčnej karty vozidla č.l. 116 až 117, správy spoločnosti Mercedes-Benz č.l. 118 až 123, správy Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor s prílohami č.l. 124 až 167, správy Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor č.l. 168 až 196, správy Mesta Ružomberok s prílohami č.l. 197 až 198, výpisu z obchodného registra č.l. 199 až 200, správy Okresného súdu Ružomberok s prílohami č.l. 201 až 257, 258 až 265, správy Okresného úradu Ružomberok, odboru živnostenského podnikania č.l. 266 až 267, správy sociálnej poisťovne č.l. 268 až 269, správy ÚPSVaR Ružomberok č.l. 270, správy ODI Ružomberok s prílohami č.l. 271 až 275, správy Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor č.l. 276, správy OR PZ Liptovský Mikuláš s prílohami č.l. 285 až 286, listín predložených poškodeným č.l. 292, 304 až 311, správ od exekútorov s prílohami č.l. 323 až 334, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR č.l. 335 až 338, odpisu z registra trestov č.l. 339 až 340, 351, 407, správy Mesta Ružomberok č.l. 341, potvrdenia súdneho exekútora JUDr. Martina Hucíka č.l. 389, čestného vyhlásenia U. U. č.l. 391, návrhu na začatie katastrálneho konania č.l. 392, rozhodnutia správy katastra v Námestove č.l. 393, notárskej zápisnice č.l. 394, potvrdenia Ing. C. č.l. 396, potvrdenia VÚB banky č.l. 397, prehľadu úrokových sadzieb ECB č.l. 411, zo spisu OR PZ Liptovský Mikuláš ČVS:ORP-214/OEK-LM-2012 uznesenia č.l. 3, zo spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9C/69/2012 rozsudku zo dňa 27.03.2013 a zápisnice o výsluchu F. X. č.l. 259, uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 2OdK 113/2018, uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 27Cb-24K 188/97, podstatu a peňažné pohľadávky, oznam o zrušení konkurzu, oznámenie z Obchodného vestníka č. 153/2018 a odpis z registra trestov.

Podľa § 221 Tr. zák. sa prečinu podvodu dopustí ten, kto

(1) na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.
(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523221'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a spôsobí ním väčšiu škodu.

Objektom tohto trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatel'ovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma,

nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené. Obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou. Môže ísť o obohatenie aj bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb (porovnaj R 18/1991). Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie (R 57/1978).Ide o úmyselný trestný čin. Čin je dokonaný obohatením páchatel'a alebo iného.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutom na ich rozhodnutie. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok tak ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetnom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov, zároveň uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom. F. X. vo svojich výpovediach uviedol, že sumu 1.200,- eur obžalovanému požičal na jeho žiadosť za účelom kúpy bytu v Ružomberku, pričom byt mal obžalovaný kupovať na meno svojej dcéry Z. P.. Zo spisu na č.l. 32 až 33 vyplýva, že podľa návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností navrhovateľmi boli K. X. a Z. P., rod. X.. Navrhovatelia návrh podpísali 02.06.2011. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim K. X. a kupujúcou Z. P. vyplýva, že predmetom kúpnej zmluvy bol byt č. 8 v obytnom dome súp. č. XXXX v J. a medzi účastníkmi zmluvy bola dohodnutá kúpna cena 28.000,- eur. Predmetná kúpna zmluva zo dňa 02.06.2011 sa nachádza aj na č.l. 135 až 138 spisu, pričom podľa rozhodnutia Správy katastra Ružomberok č. V1046/11 z 01.07.2011 tento povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech Z. P. na základe už uvádzanej kúpnej zmluvy. Právne účinky vkladu nastali 01.07.2011. Je teda nesporné, že obžalovaný si požičal a prevzal od F. X. sumu 1.200,- eur na kúpu bytu, čo potvrdil aj sám poškodený tým, že požičal obžalovanému 1.200,- eur na kúpu bytu, ktorý bol zakúpený na meno dcéry obžalovaného Z. P., pričom v spise založené listinné dôkazy bez pochyb preukazujú existenciu predaja a kúpy bytu tak ako to popísal aj svedok F. X.. Ďalej z výpovede F. X. jednoznačne vyplýva, že obžalovanému poskytol ďalšie peniaze, o ktoré ho požiadal, ako pôžičky na splácanie leasingových splátok na vozidlo zn. Mercedes GLK, keď F. F. mal meškať s leasingovými splátkami. Sumy od 700,- do 800,- eur vkladal na účet manželky obžalovaného, pričom jednu splátku uhradil priamo leasingovej spoločnosti na jej účet a ďalšie asi dve splátky odovzdal obžalovanému osobne do rúk. Zo samotnej výpovede poškodeného vyplynulo, že obžalovaný mu neuvádzal žiadne rôzne zámienky finančných investícií, ale požičiaval si od neho peniaze na leasingové splátky. Existenciu leasingu potvrdila aj svedkyňa F. I. vo svojej výpovedi a potvrdzujú to aj listinné dôkazy, ktoré súd

oboznámil v konaní pred súdom. Z notárskej zápisnice zo dňa 06.05.2013 vyplýva, že U. U. ako povinná osoba vyhlásila, že oprávnená osoba - veriteľ P. X. jej poskytol peňažnú pôžičku vo výške 15.000,- eur dňa 30.11.2011. Túto skutočnosť potvrdzuje zmluva o pôžičke, ktorá sa nachádza za notárskou zápisnicou, pričom svedkyňa U. U. vo výpovedi z 24.06.2016 nespochybnila, že podpísala zmluvu s obžalovaným ako aj notársku zápisnicu, v ktorej potvrdila pôžičku vo výške 15.000,- eur. Rovnako je tomu pri svedkyňi Ing. F. P., ktorá taktiež vo výpovedi z 29.06.2016 nepoprela existenciu písomnej zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi ňou a obžalovaným 05.01.2012. Z rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 9C/69/2012 zo dňa 27.03.2013, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/327/2013 zo dňa 17.09.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2013 vyplýva, že predmetným rozsudkom bola Ing. Marianna Jurášová zaviazaná zaplatiť obžalovanému (v predmetnom konaní žalobcovi) sumu 27.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 27.000,- eur od 10.07.2012 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku, ako aj náhradu trov konania. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že súd ustálil skutkový a právny stav tak, že navrhovateľ v právnom postavení veriteľa poskytol 22.12.2011 Ing. P. v právnom postavení dlžníka pôžičku vo výške 20.000,- eur a následne 7.000,- eur na základe zmluvy o pôžičke 05.01.2012 (teda celkovo zmluva o pôžičke bola uzavretá na sumu 27.000,- eur) s tým, že Ing. P. v zmluve vyhlásila, že predmetnú sumu od navrhovateľa aj prevzala. Súd uzatvára, že žalovaný skutok nie je trestným činom a je neprípustná prax, aby sa civilné vzťahy na úkor jedného z ich účastníkov riešili prostriedkami trestného práva. Trestné právo nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávných vzťahov a trestné stíhanie nie je na mieste, ak sa konanie obvineného pohybuje výhradne v rovine vzťahov civilných, resp. obchodnoprávných. Navyše samotný poškodený časť svojej pohľadávky proti obžalovanému riadne uplatnil v civilnom konaní. Konanie dvoch fyzických osôb, ktoré spočíva v súkromnoprávnej sfére sa rieši prostriedkami trestného práva napriek tomu, že prevažujúca časť tohto konania súkromnoprávnej povahy je vyriešená právoplatným rozhodnutím nestranného súdu v civilnom konaní (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/68/2017). Z oboznámených listinných dôkazov rovnako vyplynulo, že poškodený vedel, že obžalovaný mal viaceré záväzky, preto mohol iniciovať konkurzné konanie. Od roku 2018 je možné oddĺženie fyzických osôb aj v prípade, že výťažok z konkurznej podstaty nepokrýva náklady na konkurz v celosti a teda nebolo preukázané, že by obžalovaný nejakým spôsobom špekuloval alebo mal podvodný úmysel neuhradiť svoje záväzky tým, že dvakrát vstúpil do konkurzu. Čo sa týka zamietnutie konkurzu pre nedostatok majetku, tak navrhovateľom bola Slovenská sporiteľňa a nie obžalovaný a poškodený mal všetky informácie o tom, aké pohľadávky voči tretím osobám má obžalovaný, nakoľko ako svedok vypovedal v konaní pred Okresným súdom Ružomberok v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou voči Ing. F. P. Čo sa týka pôžičky poskytnutej pani U., tak táto bola poskytnutá 30.11.2011 s dlhšou splatnosťou a keďže uznala dlh, bola jej lehota na plnenie predĺžená. Ing. P. mala poskytnutú pôžičku 05.01.2012 a nebola okamžite splatná, preto v čase zamietnutia konkurzu ešte dlh neexistoval, pretože Ing. P. sa dostala do omeškania až márnym uplynutím lehoty na vrátenie peňazí. Tieto skutočnosti sa spájajú s predchádzajúcich konkurzných konaniami 27Cb-24K 188/97. Súd preto uzatvára, že žalovaný skutok nie je trestným činom a podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

S poukazom na ustanovenie § 288 ods. 3 Tr. por. poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech

- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.